

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cb/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268450
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:6120268450.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne Passerati, s. r. o., so sídlom v Žiline, Závodská cesta 3911/24, IČO: 52 309 304, zastúpenej ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom v Žiline, Závodská cesta 3911/24, IČO: 36 864 455, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 170 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 170 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170 eur od 07.08.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 21.03.2020 domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 170 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V návrhu uviedla, že 29.05.2019 došlo v Skalici k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle W. XGC, B.: W ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola Q. C. s. r. o., IČO: 50 632 493 (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla F.X., B.: X ktoré bolo v čase spôsobenia škody povinne zmluvne poistené u žalovanej. Poškodený si nechal opraviť motorové vozidlo a počas tejto opravy uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 34/2019 z 08.07.2019, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo W. XXXxDrive. Dĺžka prenájmu bola od 08.07.2019 do 11.07.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 0332019 z 11.07.2019 znejúcu na sumu 590 eur. Suma 590 eur pozostáva zo sumy 30 eur za pristavenie a prevzatie vozidla a sumy 560 eur za 4 dni prenájmu motorového vozidla (deň prenájmu = 140 eur). Poškodený 11.07.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej žalobkyni. Žalobkyňa si uplatnila náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovanej listom z 11.07.2019. Žalovaná 22.07.2019 skončila šetrenie poisťovnej udalosti a poskytla poistné plnenie v sume 420 eur. Krátenie poistného plnenia odôvodnila dĺžkou doby prenájmu len v rozsahu troch dní a zároveň nepriznala ani poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Podľa žalobkyne bola suma 590 eur predstavujúca náklady na prenájom náhradného vozidla vynaložená účelne a nutne. Uplatnila si preto nárok na doplatenie kráteného poistného plnenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170 eur a počítaný od 07.08.2019, pretože žalovaná neposkytla poistné plnenie do 15 dní od skončenia šetrenia poisťovnej udalosti. Tvrdenia preukazovala protokolom o prenájme náhradného vozidla č. 34/2019, zmluvou o nájme č. 34/2019 z 08.07.2019, faktúrou č. 0332019 z 11.07.2019, zmluvou o postúpení pohľadávky a oznámením o postúpení pohľadávky, čestným prehlásením poškodeného, listom „uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky“, oznámením

o poistnom plnení z 23.07.2019, potvrdením banky o úhrade sumy 420 eur žalovanou, predžalobnou výzvou na zaplatenie sumy 170 eur a listinou „vyrozszenie k oznámeniu škodovej udalosti“.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal 07.05.2020 platobný rozkaz sp. zn. 5Up/603/2020, ktorým návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti vyššie označenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že nárok žalobkyne neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Návrh žalobkyne označila za nesplňajúci náležitosti požadované § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Poukázala na to, že z predloženej zmluvy o nájme č. 34/2019 z 08.07.2019 nie je zrejmé, kto ju uzavrel, pretože absentujú mená pri podpisoch osôb. V zmluve nie je uvedené ani miesto prevzatia a odovzdania vozidla. Spochybnila aj dôveryhodnosť zmluvy, lebo už pri jej uzavretí strany vedeli, že potrvá presne do 11.07.2019, a teda bez vysvetlenia tejto okolnosti treba podľa žalovanej vychádzať z toho, že zmluva bola uzatvorená najskôr 11.07.2019. Namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, pretože poškodený mal voči žalobkyňi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený tak predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobkyne. Keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobkyne nemohol so žalobkyňou platne uzavrieť zmluvu o postúpení. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu, pretože prejav vôle najprv smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok žalobkyne a poškodeného. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobkyňi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobkyňu a kauzálna žalobkyňi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobkyňa mienila použiť na započítanie. Zmluvu o postúpení pohľadávky označila aj za absolútne neplatný právny úkon. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla uviedla, že tento nevyplýva zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a ani zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). Namietala aj to, že žalobkyňa nepreukázala, že poškodený bol nútený náhradné vozidlo užívať. K poskytnutému poistnému plneniu poukázala na faktúru č. 31192630 z 10.07.2019, na základe ktorej bol priznaný denný nájom v rozsahu troch dní do ukončenia opravy motorového vozidla poškodeného. Napokon nesúhlasila ani s uplatnenými úrokmi z omeškania, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018. K odporu priložila faktúru č. 31192630.

4. K odporu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu 29.07.2020, v ktorom zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedla, že svoju aktívnu legitímáciu vyvodzuje z § 524 Občianskeho zákonníka, pretože predmetom postúpenia je existujúca pohľadávka voči žalovanej. Poukázala na to, že na základe faktúry č. 0332019 z 11.07.2019 uplatnila sumu 590 eur za prenájom vozidla voči poškodenému. K zániku tohto záväzku došlo započítaním pohľadávky žalobkyne z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Nesúhlasila s tvrdením žalovanej, že jej nárok nevyplýva z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP. Dôvodila tým, že tento nárok vyplýva priamo z § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. K účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným uviedla, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo zavinením klienta žalovanej. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne na zabezpečovanie pracovných potrieb. Zaujala stanovisko aj k dĺžke prenájmu náhradného motorového vozidla a uviedla, že opravné práce na vozidle poškodeného síce skončili 10.07.2019, ale vzhľadom na odplatný charakter záväzkového vzťahu medzi poškodeným a autoservisom, je potrebné za zavŕšenie opravy považovať až doručenie krycieho listu zo strany žalovanej autoservisu. Poukázala na vyjadrenie autoservisu, ktorý potvrdil, že vozidlo bolo vydané poškodenému 11.07.2019 po ukončení opravy vozidla poškodeného a krycieho listu žalovanej. Čo sa týka poplatku za pristavenie vozidla, tento je spojený s prenájomom náhradného vozidla a jeho dojednanie je súčasťou zmluvy, a preto je podľa žalovanej súčasťou skutočnej škody. Napokon nesúhlasila ani s tvrdením žalovanej, že žalobkyňa nemá nárok na úroky z omeškania, pretože si riadne splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. K vyjadreniu priložila potvrdenia autoservisu z 23.07.2020 a rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktorými podporila svoju argumentáciu.

5. Žalovaná svoje právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 28.04.2021, ktoré sa konalo v neprítomnosti sporových strán v súlade s v tom čase účinným § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojení s § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, keďže na základe výzvy súdu zo 14.04.2021 žalovaná podaním z 23.04.2021 a žalobkyňa podaním zo 14.04.2021 súhlasili s uskutočnením pojednávania v ich neprítomnosti.

7. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či žalobkyňa má aktívnu vecnú legitimitáciu a či nepriznanie poistného plnenia v celej uplatnenej výške bolo zo strany žalovanej oprávnené. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobkyne, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinennej motorovým vozidlom poisteným u žalovanej na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

8. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

11. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd uvádza, že nezistil žalovanou namietané porušenie § 132 C. s. p., čo je zrejmé už z toho, že v konaní pokračoval a vec meritórne prejednal. Odhliadnuc od evidentnej nekonzistentnosti postupu žalovanej v rámci vybavovania celej záležitosti, keď primárne poskytla čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla, následne však modifikovala svoj postoj tak, že aktuálne namieta/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa súd najskôr zaoberal, či žalobkyňa má aktívnu vecnú legitimáciu. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky z 11.07.2019 (bod 1., bod 2., bod 4. a bod 5.) uzavretej medzi poškodeným ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom postupca má peňažnú pohľadávku voči žalovanej, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom X vo výške 590 eur z titulu jeho nároku voči žalovanej podľa § 4 zákona o PZP. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 24.05.2019 na vozidle X. Postupca touto zmluvou v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postupuje pohľadávku uvedenú v bode 1 a sa zaväzuje uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5. Zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 590 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0332019 vystavenej ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla N. XXXD xT. EČ: N Zmluvné strany sa dohodli, že sa ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

19. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobkyňou a poškodeným tak plynie, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanej spočívajúci v náhrade nákladov za prenájom vozidla, a práve tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený žalobkyňi. Predmetom postúpenia teda nebol dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla. Pohľadávku poškodeného na poistné plnenie nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovanej, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu z dôvodu, že by predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky mal byť dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla. Bol postúpený konkrétny nárok na náhradu škody v presne stanovenej výške. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobkyňou a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon a práve touto zmluvou preukázala žalobkyňa aktívnu vecnú legitimáciu.

20. Súd sa nestotožňuje ani s námietkou žalovanej, že k úhrade faktúry nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu medzi žalobkyňou a poškodeným, keď tvrdila, že prejav vôle strán smeroval najprv k postúpeniu pohľadávky (podľa žalovanej neexistujúcej pohľadávky) a až následne k zápočtu vzájomných pohľadávok. Treba zdôrazniť opätovne rozlišovanie právnych úkonov a účinkov vyvolaných zmluvou o postúpení pohľadávky. Stranám tejto zmluvy nič nebránilo vzájomné plnenia „uhradiť“ vzájomným zápočtom. Započítanie predstavuje zákonom dovolený legálny spôsob zániku záväzkov, kedy reálnu úhradu finančnými prostriedkami nahrádza zápočet vzájomných pohľadávok ako zákonom predpokladaný zánik záväzkov. Teda zaplatenie dohodnutého nájomného žalobkyňi zo strany poškodeného, čím dochádza na jeho strane k vzniku škody, bolo nahradené započítaním oproti pohľadávke poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky voči žalovanej. Vzájomné platobné povinnosti, a to úhrada nájomného zo strany poškodeného v prospech žalobkyne a následne úhrada žalobkyne voči poškodenému ako odplata za postúpenie pohľadávky voči žalovanej bola nahradená vzájomným započítaním podľa zmluvy o postúpení pohľadávok. Skutočnosť, že k týmto úkonom došlo v jednej zmluve v ten istý okamih nie je v rozpore so zákonom a zodpovedá účelnému usporiadaniu vzťahov medzi žalobkyňou a poškodeným. Uvedenými úkonmi sa postavenie žalovanej nezmenilo vo vzťahu k povahe jeho záväzku a ani k jeho výške, zmenil sa „len“ subjekt oprávnený na toto plnenie.

21. K samotnej zmluve o nájme č. 34/2019 z 08.07.2019 súd považuje za potrebné uviesť, že jej neplatnosť nespôsobuje to, že v nej nie je uvedené miesto prevzatia a odovzdania vozidla a pre tento spor je daný údaj právne nepodstatný. Rovnako neplatnosť zmluvy nespôsobuje neuviedenie mien a priezvisk osôb, ktoré ju podpísali, pretože účastníci zmluvy sú v jej úvode dostatočne identifikovaní.

Súd sa nestotožňuje ani s tvrdeniami žalovanej o tom, že predmetná zmluva je nedôveryhodná, pretože zmluvné strany nemohli vopred vedieť, kedy bude doručený krycí list autoservisu a teda presne dohodnúť dobu trvania nájmu. Odhliadnuc od toho, že ide len o úvahy žalovanej, ktoré nepodporila žiadnym dôkazom, súd poukazuje na skutočnosť, že neexistuje žiadne hmotnoprávne ustanovenie právneho predpisu, ktoré by vylučovalo uzavrieť zmluvu na presne určenú dobu. To, že sa táto doba zhoduje s opravou vozidla a je podporená aj samotným protokolom o prenájme náhradného vozidla neznamená, že zmluva je nedôveryhodná. Navyše v oznámení o poistnom plnení z 23.07.2019 uznala žalovaná nielen to, že žalobkyňa je vlastníkom predmetnej pohľadávky, ale čiastočným plnením uznala aj samotný nárok. Ak by nárok neuznávala, nemala by právny dôvod plniť, hoci len čiastočne.

22. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že náklady na prenájom náhradného vozidla nevyplývajú z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP, súd upriamuje pozornosť na to, že poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Na tomto mieste súd zdôrazňuje, že zo strany žalobkyne bola dostatočne preukázaná účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného. Poškodený v čestnom prehlásení z 11.07.2019 uviedol, že počas opravy svojho motorového vozidla nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, a preto bol prenájom náhradného vozidla nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Následne toto čestné prehlásenie poškodeného súd porovnal so samotným protokolom o prenájme náhradného vozidla č. 34/2019, podľa ktorého v období od 08.07.2019 do 11.07.2019 (v období prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným) bol kilometrový nájazd 623 km (konečný stav pri odovzdaní vozidla 129.248 km - počiatočný stav pri prevzatí vozidla 128.625 km), t. j. priemerný denný nájazd 155,75 km, čo dostatočným spôsobom odôvodňuje účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla. Ak žalovaná túto nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov namietala, resp. spochybňovala, tak dôkazné bremeno v rovine tejto námietky bolo na žalovanej, pričom žalovaná tieto svoje námietky nepreukázala.

23. Z oznámenia o poistnom plnení z 23.07.2019 vyplýva, že žalovaná krátila poistné plnenie o sumu 30 eur, ktorá bola účtovaná podľa zmluvy o nájme č. 34/2019 z 08.07.2019, pričom toto krátanie ničím nevysvetlila. Z oznámenia o poistnom plnení je možné zistiť len toľko, že túto sumu započítanú v celkovej krátanej sume 170 eur považovala žalovaná za neprimerané náklady. Podľa názoru súdu aj jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla v sume 30 eur účtovaný žalobkyňou je opodstatneným nákladom, pretože ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Ide tak o poplatok, ktorý tvorí súčasť skutočnej škody, ktorý bol poškodeným nutne a účelne vynaložený, keďže bol vynaložený v súvislosti s tým, že poškodený nemohol užívať vlastné motorové vozidlo. Inými slovami ide o náklad, ktorý by poškodený nemusel vynaložiť, keby nedošlo ku škodovej udalosti, a preto je žalovaná povinná túto sumu žalobkyňi zaplatiť.

24. Hoci strany sporu neurobili spornou dohodnutú cenu nájmu (dennú sadzbu) náhradného motorového vozidla, spornou bola dĺžka nájmu. Žalobkyňa považovala 4 dni nájmu náhradného vozidla za primeranú dobu nájmu, pretože poškodený mal náhradné motorové vozidlo prenajaté od 08.07.2019 do 11.07.2019. Žalovaná vychádzala (ako to vyplýva z oznámenia o poistnom plnení z 23.07.2019) z primeranej doby nájmu náhradného motorového vozidla v trvaní troch dní. Súd poukazuje na to, že medzi stranami sporu nebol sporný deň začiatku opravy poškodeného motorového vozidla - 08.07.2019. Podľa faktúry autoservisu č. 31192630 z 10.07.2019 bolo poškodené motorové vozidlo opravené 10.07.2019 a podľa čestného prehlásenia poškodeného z 11.07.2019 a potvrdenia autoservisu poškodenému vydané po doručení krycieho listu 11.07.2019. Práve z dôvodu ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla 10.07.2019 žalovaná neuznala jeden deň prenájmu. Pre posúdenie primeranosti doby prenájmu náhradného motorového vozidla je podstatné to, že poškodený, ktorý vlastné motorové vozidlo nemôže v dôsledku jeho poškodenia užívať, si na dobu opravy vlastného motorového vozidla prenajme náhradné motorové vozidlo. Používanie náhradného motorového vozidla po oprave vlastného motorového vozidla, prípadne bez potreby opravy vlastného motorového vozidla, nemôže predstavovať účelne vynaložený a primeraný náklad. Je dôležité zdôrazniť, že dôkazné bremeno, že v období opravy poškodeného

vozidla ide o účelne a nevyhnutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla viazne na žalobkyňu. Žalobkyňa musí rovnako preukázať, že používanie náhradného vozidla po oprave poškodeného motorového vozidla bolo účelné a nevyhnutné. Náhradné vozidlo je nutným dôsledkom opravy poškodeného vozidla a nahrádzajú sa len náklady účelne vynaložené s odstránením negatívnych následkov vzniknutých poisťou udalosťou. Žalobkyňa v tomto smere súdu predložila ako bolo vyššie uvedené čestné prehlásenie poškodeného a potvrdenie autoservisu, že poškodené motorové vozidlo bolo poškodenému vydané deň po zavŕšení opravy z dôvodu vystavenia a doručenia krycieho listu. V konaní tak bola táto okolnosť, t. j. využívanie náhradného motorového vozidla deň po skončení opravy poškodeného motorového vozidla dostatočne preukázaná. Podľa názoru súdu ide o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Nie je spravodlivé vyžadovať od poškodeného, aby počas doby, kedy je obmedzený vo využívaní vlastného motorového vozidla bol nútený vynakladať vlastné finančné prostriedky na úhradu faktúry za opravu vlastného motorového vozidla poškodeného prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej. Keďže plnenie za opravu poškodeného motorového vozidla má poskytnúť žalovaná z povinného zmluvného poistenia škodcu a žalobkyňa dostatočne preukázala, že dôvodom nájmu náhradného motorového vozidla za deň 11.07.2019 bolo vystavenie krycieho listu za účelom poskytnutia tohto plnenia, je potom aj tento deň nutné zaradiť do doby, počas ktorej poškodený z objektívnych príčin nemohol svoje vozidlo využívať a po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné.

25. Žalobkyňa preto dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným, ako aj nevyhnutnosť doby, po ktorú bolo vozidlo prenajaté (4 dni x 140 eur za deň prenájmu + poplatok 30 eur = 590 eur). Nárok žalobkyne je dôvodný, pretože k nájmu náhradného vozidla došlo v dôsledku poisťovnej udalosti, ktorú poškodený nezavinil, ale zavinil ju klient žalovanej, následkom čoho bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo. Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 170 eur (590 eur - už poskytnuté plnenie 420 eur), ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaná krátila poskytnuté plnenie.

26. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poisťovnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) krátila plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP. Súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že nesúhlasí so záverom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 z 27.05.2020 a sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 (odhliadnuc od odlišného skutkového stavu), v ktorých tento uviedol, že ak poisťovňa si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP splnila, nie je povinná uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi. Tento nesúhlas odôvodňuje konajúci súd tým, že otázka splatnosti poisťovného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia (z ktorej vychádzal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie označených rozhodnutiach, a ktorý sa prvou časťou ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP nezaoberal) sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poisťovné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobkyne) popri poisťovnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťovnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosť platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťovného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťovné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej

povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteneho (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu nastoleného vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný.

27. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 22.07.2019. V súlade s bodom 26. bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 07.08.2019 v omeškaní s plnením sumy 170 eur. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 10. tohto rozsudku) zo sumy 170 eur od žalobkyňou požadovaného dňa 07.08.2019 do zaplatenia.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa bola vo veci v celom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.